Друге послання Апостола Петра 2

Лжевчителі

1 Були в народі й пророки неправдиві, як і між вами будуть учителі ложні, які введуть погубні єресі й, відрікшися Владики, що відкупив їх, наведуть на себе скору погибель.

2 Сила людей піде слідом за їхньою розбещеністю, і через них дорога правди буде зневажатися.

3 У зажерливості, оманними словами торгуватимуть вони вами; засуд на них уже здавна не бариться, і погибель не дрімає.

4 Бо коли Бог не пощадив ангелів, які були згрішили, а кинув у пекло й передав їх до темної безодні, щоб їх тримати на суд;

5 і коли він не пощадив старовинний світ, -а зберіг вісім душ, з яких був Ной, цей проповідник правди, - і навів потоп на світ безбожних;

6 і коли він, щоб дати приклад безбожникам майбутнім, міста Содом і Гомору обернув у попіл, засудив їх на загладу цілковиту;

7 коли він вирятував праведного Лота, якого пригнітала розбещена поведінка беззаконників,

8 - бо праведник, живучи між ними, мучився день-у-день бувши праведною душею, глядівши і слухавши беззаконних учинки, -

9 то Господь знає, як визволяти побожних від спокуси, неправедних же, призначених для кари, тримати на день суду;

10 особливо тих, які лише шукають брудних похотей тіла і зневажають Всевладу. Зухвалі та нахабні, вони не бояться кидати наклепи на величчя,

11 тоді як ангели, хоч силою і міццю більші, не виносять на них перед Господом - зневажливого осуду.

12 Вони, мов нерозумна тварина, що з природи на те й родиться, щоб її ловили й нищили, зневажаючи те, чого не розуміють, у тлінні своїм будуть знищені

13 і зазнають кари як відплати за несправедливість. Вони повсякденні розкоші за щастя вважають, - брудні й мерзенні, насолоджуються у своїх облудах, бенкетуючи собі з вами.

14 Очі в них сповнені перелюбом і грішать безнастанно; вони зваблюють нестійкі душі; серце в них до зажерливости вправне, - діти прокляття!

15 Вони, покинувши дорогу просту, заблудили, ідуть слідом за Валаамом, сином Беора, що милувався у неправедній заплаті,

16 тож дознав докору за власний переступ: ослиця, німа, підяремна, заговорила людським голосом і спинила безум пророка.

17 Вони - джерела безводні, хмари, хуртовиною гонені. Для них приготована чорна пітьма.
18 Верзуть вони пусті нісенітниці, розбещеними похотями тіла приваблюють людей, які ледве що втекли від тих, які проводять життя у блуді.
19 Вони обіцяють їм волю, самі раби зіпсуття, бо хто ким був переможений, того він і невільником став.
20 Бо коли ті, що, спізнавши Господа і Спаса нашого Ісуса Христа, втекли від погані світу, а знов обплутані нею, їй улягають, то останнє їхнє гірше, ніж перше.
21 Ліпше було б їм дороги справедливости не спізнати, аніж, спізнавши, відвернутися від переданої їм святої заповіді.
22 З ними трапилося те, про що приповідка влучно каже: "Пес повернувся до своєї блювотини", або: "Свиня, вимита, качається у грязюці."